Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494

f ¶Aliam. puta nõ vacauit illa de qua sperabat. sꝫ alia. b ¶Debitam. licet em̃ ista nõ sit primo vacans sed secũdo. tñ rõne fraudis pmo vacãs fingit. ⁊ est si. ē. de rescrip. si ppter eodẽ li. ⁊ in hoc pfert eq̃tas rigori ppter fraudẽ. ad idẽ. C. de iudi. l. placuit. C. de fur. et ser. cor. si q̃s seruo. ⁊. ĵ. ð re. p muta. ca. vno. et sic no. casum in q̃ lꝫ scribat de p̃ma vacatura. debetur scda alios casus habes ad idẽ de pbẽ. c. ij. in fi. e. ti. q² sepe ⁊. c. cũ in eccl'ia. ⁊. c. ei cui. ⁊. ĵ. de re. pmu. c. vno. c ¶Habita. cui semel renũciauit. ⁊ sic repetere non poterit. vij. q. j. q̃ piculosum. cum si. d ¶Ambita. s. p cupiditatẽ. et fraudem. ⁊ est si. ē. de transla. lꝫ. ⁊. c. quãto. vij. q. j. siq̃s eps. ⌊ Be. fa. ff. de diuor. si filia. ff. so. ma. l. filie. Jo. mo. ⌉ suis q̃ terminis sit q̃sq̃ cõtẽtus. nec vltra mẽsuras sui iuris affectet augeri. vt in p̃dicto. c. siq̃s in fi. ambita autem iõ carere debet. q² expectãti debet. sꝫ etiã si nõ deberet. puta q² vacauit alia añ illã ob quã fiebat renũciatio. tñ nõ debebat renũcianti q̃ eã adept⁹ est. cũ iste finis nõ distinguat. ⁊ ad hoc faciunt p̃dicta iura.

a ctã pinguiorem: cũ eã vel aliam si prius ip̃am vacare contingerit auctoritate p̃fata li b bere petere: veluti tibi debitã ⁊ habere. Ceterũ si p̃dicto renũcianti: hmõi p̃bẽda vel dignitas pinguior forsitan cõferatur: eo ip̃o dicta fraus intelligat esse pbata: c ⁊ idẽ renũcians: habita om d nino careat ⁊ ambita

De supplenda negligẽtia p̃latorum. Inno. iiij. Jurisditio suffraganei excõmunicati ad metropolitanũ non deuoluit. Jo. an. Ca. I.

e Romana eccl'ia. ⁊ infra Edictũ vero p remeñ. puin f ciã publicatũ vt

Romana. ¶Sunt tres partes fm Host. ⁊ Jo. mo. Primo reuocat edictum. Scdo cãm reddit ibi: q² etiam. Tertio anthipophorizat ibi. Sꝫ alia. Casus. Dũ archieps remẽsis visitaret puiciã remẽsem ⁊ nõ debito mõ fuisset a suffraganeis recept⁹: excõicauit eos ⁊ fecit pponi edictũ p totã puinciã remensem q̃ oẽs subditi ipoꝝ suffraganeorũ adirent ip̃m p suis causis dirimẽdis. papa Inno. reuocat hoc edictũ. ⌊ Si reuocauit ad petitionem suffraganeoꝝ q̃ excõicati erãt. h̃ fecit ex plenitudĩe potestat⁊ fm Boati. vel nõ fuit exceptũ. vel fuerãt absoluti. vel forte erãt in hoc rei ꝯuẽti. q² nõ parebãt edicto. Jo. an. ⌉ ⁊ dicit q̃ lꝫ ip̃i suffraganei p suis culpis excõicati sint. nõ tñ ad ip̃m archiep̃m iurisditio ipoꝝ deuoluit. cũ id cautũ nõ reperiat in iure. lꝫ ⁊ alias p culpis ip̃os possit debita pena punire. Jo. an. e ¶Romana. multas decre. eiusdẽ nominis ⁊ auctoris de eadẽ causa que erat inter remẽsem ⁊ suffraganeos habebis in pcessu hui⁹ libri. ⌊ Nouẽ sunt p̃ter istã. ⁊ Host. ⁊ Jo. mo. hic illas enumerãt. de offi. vi. de offi. ord. de fo. cõpe. de testi. de ap. de censi. de pe. ⁊ re. de sen. ex romana. Jo. an. ⌉ f ¶Publicatũ. ex pte archiep̃i remensis. g ¶Subditis. in quos archiep̃us iurisditionẽ nõ habet nisi in certis casib⁹ exp̃ssis a iure. ⁊ not. ē. de offi. ordi. pastoralis. ⌊ Et hic p Host. ⁊ Jo. mo. q̃ etiã ponũt hic versus quos ip̃e Host. ponit ⁊ exponit in sum. de offi. ordi. §. q̃d ptinet. quos q² ibi habes hic decido psecutionẽ ipoꝝ. Jo. an. ⌉ et ideo edictum

illud reuocare debuit cũ vergeret in p̃iudicium suffraganeorũ ⁊ alioꝝ inferioꝝ iurisditionũ habentiũ ⁊ suum ius absorberet. qd̃ esse nõ debet: cũ nõ nisi p appellationẽ ad ip̃m questiones tales deferant: nec ip̃e pl⁹ iuris sibi potest vendicare q̃ ei p canones sit cõcessuꝫ de offi. or. duo simul. ix. q. iij. conq̃stus. ⁊. q. ij. ca. ij. ⁊. x. q. iij. q² cognouim⁹. ⁊. xvi. ij. q. ij. c. j. h ¶Causis. q̃s inter se habent ip̃i subditi: non intelligas ð causis q̃s haberent subditi ꝯ suffraganeos ip̃os: q² tũc licitũ eẽt edictũ. xj. q. j. peruenit. ⁊. c. si q̃s cũ clerico. i ¶Tenerẽt. hoc dicit q² forte nõ ꝯstabat an iuste fuissent excõicati. k ¶Suis. p alienis em̃ nõ debẽt excõicari. vt xxiij. q. iij. si habes. l ¶Culpis. no. q̃ lꝫ ex sua culpa excõicat⁹ sit ep̃us: ita q̃ iurisditionẽ exercere nõ possit: non tñ ppter h̃ ad metropolitanũ suũ trãsfert iurisditio. ē. de cõces. p̃ben. q² diuersitatẽ. sꝫ ppter negligẽtiã bene transfertur iurisditio ⁊ p̃bendarum donatio de episcopo ad archiepiscopum. vt ibi. ⁊. ē. e. ti. per totum. no. ergo licet in negligentia episcopi archiepiscopus suppleat vicem ei⁹: non tamẽ in delicto: ⁊ ꝯcor. opti. ē. e. li. de elec. q̃ꝫ q̃. Sed contra. ĵ. de tem. or. c. ij. vbi vicini ep̃i supplẽt p̃tãtẽ quã pdidit ep̃s ppter delictũ suũ ⁊ illud sp̃ale ppter fauorẽ ordinũ suscipiendoꝝ: in q̃ꝝ dilatiõe posset eẽ piculũ: ⁊ pcedit ex successiõe exp̃ssa ip̃i⁹ decr. Itẽ ꝯ. ĵ. de offi. dele. si is cui. vbi ppt̃ delegati excõicationẽ de subdelegato appellat ad primũ delegãtẽ. Sol. nõ sic depẽdet iurisditio ep̃oꝝ ab archiep̃o sicut delegatoꝝ pape ab ip̃o papa: ad h̃. ē. ð re iudi. duob⁹: ⁊ in appellatiõe q̃ habet fieri ĩfra certũ tp̃s ⁊ psequi etiã immineret piculũ. si ibi prim⁹ delegatus nõ suppleret: ⁊ iõ aliud ibi. m ¶Cõcessuꝫ. si. ĵ. ð sen. ex. is qui. Et no. intelligi phibitũ qd̃ nõ est cõcessum de tem. or. dilectus. de transl ati. inter. vbi de hoc. ⁊ facit ad ea que notant de dispensatione episcoporum. ē. de iudi. at si clerici. ⁊. l. di. in summa. ⁊. c. miror. n ¶Pena. fm qualitatem delicti vel cause. ē. de offi. deleg. sane. j.

g a subditis episcopoꝝ ip̃i⁹ p uincie: p audiẽdis ⁊ termi h nãdis eoꝝ causis: libere ad remeñ. curiã accedat penit⁹ i reuocam⁹. ¶Quia etiã si te k nerent ijdem ep̃i p suis cul l pis vĩculo excõicatiõis astricti: nõ tñ ex culpis ip̃is (cũ m id nõ inueniat a iure cõcessuꝫ) ad remeñ. archiep̃m iurisditio deuolueret eorum. n ¶Sꝫ alia forte p illis pena ip̃is canonica posset infligi. Idem baronibus ⁊ comitibus regni portugalie.

Si ille qui p̃est est negligẽs ⁊ remissus debet superior illi dare idoneũ coadiutorez. Ch. d. Jo. an. Ca. II.

o Grãdi nõ ĩmerito: ⁊. ĵ.

Grandi. ¶De hac decre. fecit additionẽ Guil. in Spe. de feu. §. ij. in fi. Et primo ponit mandatum. Secundo dat ip̃ius executores ibi: alioquin. Tertio protestatur ibi: per hoc. Et prima pars continet quattuor nam premissa coadiutoris commendatione et ad quid detur et sublatis obstantibus mandat illum prius recipi. Secundo sibi pareri. Tertio ibi suffragari. Quarto de redditibus illi respõderi. Jo. an. Casus. o ¶Grandi. Rex portugalie negligens erat: et remissus circa regnum et subditos eius prodi/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0107
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG